

I

(Seadusandlikud aktid)

DIREKTIIVID

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2014/66/EL,

15. mai 2014,

kolmandate riikide kodanike liikmesriiki sisenemise ja seal elamise tingimuste kohta ettevõtjasisese üleviimise korral

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 79 lõike 2 punkte a ja b,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽²⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala järkjärguliseks loomiseks on Euroopa Liidu toimimise lepingus (ELi toimimise leping) sätestatud meetmed, mis tuleb võtta sisserände valdkonnas ja mis on kolmandate riikide kodanike suhtes õiglased.
- (2) ELi toimimise lepingus sätestatakse, et liit töötab välja ühise sisserändepoliitika, mille eesmärk on tagada kõigil etappidel sisserändevõogude tõhus juhtimine ja liikmesriikides seaduslikult elavate kolmandate riikide kodanike õiglase kohtlemine. Selleks võtavad Euroopa Parlament ja nõukogu vastu meetmed, mis käsitlevad liikmesriiki sisenemise ja seal elamise tingimusi ning liikmesriikide poolt pikaajaliste viisade ja elamislubade andmist käsitlevaid norme, ning kolmandate riikide kodanike õiguste määratlemist, mis hõlmab nende teistes liikmesriikides liikumise ja elamise vabadust reguleerivaid tingimusi.
- (3) Komisjoni 3. märtsi 2010. aasta teatises „Euroopa 2020. aastal: aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia” seatakse eesmärgiks rajada liidu majandus teadmistele ja innovatsioonile, vähendada ettevõtjate halduskoormust ning ühtlustada tööjõu nõudluse ja pakkumise suhet. Meetmeid, millega lihtsustatakse kolmandate riikide kodanikest juhtivtöötajate, spetsialistide ja praktikantide sisenemist liitu ettevõtjasisese üleviimise raames, vaadeldakse laiemas kontekstis.

⁽¹⁾ ELT C 218, 23.7.2011, lk 101.

⁽²⁾ ELT C 166, 7.6.2011, lk 59.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 15. aprilli 2014. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 13. mai 2014. aasta otsus.

- (4) 11. detsembri 2009 Euroopa Ülemkogu vastu võetud Stockholmi programmis tunnistatakse, et tööjõu sissearanne võib toetada konkurentsivõime ja majandusaktiivsuse suurenemist ning et paindlik sissearandepoliitika annab tulevikus liidu ees seisvate oluliste demograafiliste probleemide ning tööjõunõudluse suurenemise tingimustes olulise panuse liidu majandusarengusse ja majandustulemustesse pikemas perspektiivis. Stockholmi programmiga kutsutakse seega komisjoni ja nõukogu jätkama komisjoni 21. detsembri 2005. aasta teatise sätetatud seadusliku rände poliitikakava elluviimist.
- (5) Rahvusvaheliste kontsernide filiaalide ja tütarettevõtjate ajutiselt ettevõtja teistesse üksustesse lühikesteks lähetusteks üleviidud juhtivtöötajate, spetsialistide ja praktikantide liikumine on viimastel aastatel äritegevuse üleilmastumise, kaubanduse hoogustumise ning rahvusvaheliste ettevõtjate kasvu ja laienemise tulemusena üha sagenenud.
- (6) Juhtivtöötajate niisuguste ettevõtjasiseste üleviimiste tulemusena antakse vastuvõtivatele üksustele edasi uusi oskusi ja teadmisi, innovaatilisi ideid ja paremaid majanduslikke võimalusi, edendades seega liidu teadmistel põhinevat majandust ning investeeringuid kogu liidus. Ettevõtjasisesed üleviimised kolmandatest riikidest võivad lihtsustada ka ettevõtjasisesid üleviimisi liidust kolmandate riikide ettevõtjatesse ning tugevdada liidu positsiooni suhtes rahvusvaheliste partneritega. Ettevõtjasiseste üleviimiste lihtsustamine võimaldab rahvusvahelistel ettevõtjatel oma inimressursse paremini hallata.
- (7) Käesoleva direktiiviga kehtestatud eeskirjadest võivad kasu saada ka rändajate päritoluriigid, kuna see ajutine ränne võib sellekohaste väljakujunenud eeskirjade alusel edendada oskuste, teadmiste, tehnoloogia ja oskusteabe edasiandmist.
- (8) Käesoleva direktiivi kohaldamine ei tohiks piirata liikmesriikide tööturule juurdepääsu suhtes kohaldatavat liidu kodanike eelistamise põhimõtet, nagu seda on väljendatud asjakohaste ühinemisaktide vastavates sätetes.
- (9) Käesolev direktiiv ei tohiks piirata liikmesriikide õigust väljastada mis tahes töötamiseks lube, mis ei ole ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja load, kui kolmanda riigi kodanik ei kuulu käesoleva direktiivi reguleerimisalasse.
- (10) Käesoleva direktiiviga tuleks luua ettevõtjasiseselt üleviidud töötajate riiki lubamiseks läbipaistev ja lihtsustatud menetlus, mille aluseks on ühine määratlus ja ühtlustatud kriteeriumid.
- (11) Liikmesriigid peaksid tagama, et käesoleva direktiivi nõuetekohase jõustamise tagamiseks tehakse asjakohased uurimised ja tõhusad kontrollid. Asjaolu, et on väljastatud ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja luba, ei tohiks liikmesriike mõjutada või takistada neil ettevõtjasisese üleviimise kestel kohaldada siseriikliku tööõiguse sätteid, kui kooskõlas liidu õigusega on nende eesmärk kontrollida vastavust artikli 18 lõikes 1 sätetatud töötingimustele.
- (12) Käesolev direktiiv ei tohiks mõjutada liikmesriigi võimalust kehtestada siseriikliku õiguse alusel karistusi ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja tööandjale, kes asub kolmandas riigis.
- (13) Käesoleva direktiivi kohaldamisel peaksid ettevõtjasiseselt üleviidud töötajad tähendama juhtivtöötajaid, spetsialiste ja praktikante. Nende määratluste aluseks peaks olema teenustekaubanduse üldlepingu (GATS) ja kahepoolsete lepingute raames võetud kohustused. Kuna need GATSi alusel võetud kohustused ei hõlma riiki sisenemist, seal viibimist ja töötamist käsitlevaid tingimusi, tuleks käesoleva direktiiviga täiendada ja lihtsustada nende kohustuste rakendamist. Direktiivi reguleerimisalasse kuuluvad ettevõtjasisesed üleviimised peaksid olema ulatuslikumad kui kaubanduskohustustes ette nähtud, kuna üleviimised ei pea tingimata toimuma teenustesektoris ning neid võib teostada kolmandast riigist, mis ei ole lepinguosaline kaubanduslepingus.
- (14) Selleks et kvalifikatsiooni võrreldaval ja läbipaistval viisil hinnata, peaksid liikmesriigid ettevõtjasiseselt üleviidud töötajate kvalifikatsiooni hindamiseks vajaduse korral kasutama pidevõppe Euroopa kvalifikatsiooniraamistikku (EQF). Euroopa kvalifikatsiooniraamistiku riiklikud koordineerimisasutused võivad anda teavet ja juhiseid selle kohta, kuidas riiklikud kvalifikatsioonitasemed Euroopa kvalifikatsiooniraamistikuga vastavuses on.

- (15) Ettevõtjasiseselt üleviidud töötajate teenistustingimused peaksid olema vähemalt samasugused kui Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 96/71/EÜ⁽¹⁾ määratletud lähetatud töötajatel, kelle tööandja asub liidu territooriumil. Liikmesriigid peaksid nõudma, et ettevõtjasiseselt üleviidud töötajaid koheldaks kogu üleviimise vältel makstava töötasu osas võrdselt võrdväärsel ametikohal töötavate kodanikega. Iga liikmesriik peaks olema vastutav ettevõtjasiseselt üleviidud töötajatele tema territooriumil viibimise vältel makstava töötasu kontrollimise eest. Selle eesmärk on kaitsta töötajaid ja tagada liikmesriikides asuvate ja kolmandates riikides asuvate ettevõtjate aus konkurents, kuna sellega tagatakse, et viimati nimetatud ei saa vähem rangete töönormide tõttu konkurentsieelist.
- (16) Tagamaks, et ettevõtjasiseselt üleviidud töötajal on vastuvõtva üksuse jaoks vajalikud oskused, peaks üleviidav töötaja olema enne üleviimist töötanud samasse kontserni kuulavas ettevõtjas juhtivtöötajate ja spetsialistide puhul vähemalt kolm kuni 12 kuud järjest ning praktikantide puhul vähemalt kolm kuni kuus kuud järjest.
- (17) Kuna ettevõtjasisesed üleviimised kujutavad endast ajutist rännet, ei tohiks ühe liitu üleviimise maksimaalne kestus, mis hõlmab ka liikmesriikidevahelist liikuvust, ületada juhtivtöötajate ja spetsialistide puhul kolme aastat ning praktikantide puhul üht aastat, pärast mida asjaomased isikud peaksid lahkuma kolmandasse riiki, välja arvatud juhul, kui nad saavad kooskõlas liidu või siseriikliku õigusega elamisloa muul alusel. Üleviimise maksimaalne kestus hõlmab kumuleeruvalt üksteisele järgnevate ettevõtjasisese üleviimise lubade kestusi. Veelkordne liitu üleviimine võib toimuda pärast kolmanda riigi kodaniku liikmesriikide territooriumilt lahkumist.
- (18) Selleks et tagada ettevõtjasisese üleviimise ajutine laad ning vältida kuritarvitusi, peaks liikmesriikidel olema võimalus nõuda, et pärast maksimaalse üleviimisperioodi lõppu mööduks teatav ajavahemik, enne kui sama kolmanda riigi kodaniku kohta saab samas liikmesriigis teha käesoleva direktiivi kohase uue taotluse.
- (19) Kuna ettevõtjasisesed üleviimised kujutavad endast ajutist lähetamist, peaks taotleja esitama osana töölepingust või suunamiskirjast tõendid, et asjaomane kolmanda riigi kodanik saab pärast lähetuse lõppu naasta samasse kontserni kuuluvasse kolmandas riigis asuvasse üksusesse. Taotleja peaks esitama tõendid ka selle kohta, et kolmanda riigi kodanikust juhtivtöötajal või spetsialistil on vastuvõttavas üksuses töötamiseks vajalik kvalifikatsioon ja piisav asjakohane töökogemus.
- (20) Kolmandate riikide kodanikud, kes taotlevad riiki lubamist praktikantidena, peaksid esitama akadeemilist kraadi tõendava dokumendi. Lisaks sellele peaksid nad esitama nõudmise korral praktikalepingu koos praktika programmi kirjeldusega, kus on esitatud selle kestus ning tingimused, mille alusel teostatakse praktikantide üle järelevalvet, ning millest nähtub, et neid tõepoolest õpetatakse välja, mitte ei kasutata tavatöötajatena.
- (21) Juhul kui see ei ole vastuolus asjaomaste ühinemisaktide vastavates sätetes nimetatud liidu kodanike eelistamise põhimõttega, ei ole tööturu uuringu tegemine vajalik.
- (22) Liikmesriik peaks tunnustama kolmanda riigi kodaniku kutsekvalifikatsiooni, mis on saadud teises liikmesriigis, samal viisil kui liidu kodanike oma ning kolmandas riigis saadud kvalifikatsiooni tuleks võtta arvesse vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2005/36/EÜ⁽²⁾. Niisugune tunnustamine ei tohiks piirata selliste reguleeritud kutsealadele juurdepääsupiirangute kohaldamist, mis tulenevad liidu või liidu ja tema liikmesriikide poolt kaubanduslepingute raames reguleeritud kutsealade osas võetud kohustuste suhtes kehtivatest reservatsioonidest. Igal juhul ei tohiks käesolevas direktiivis näha ette ettevõtjasiseselt üleviidud töötajate eeliskohtlemist võrreldes liidu või Euroopa Majanduspiirkonna kodanikega seoses juurdepääsuga reguleeritud kutsealadele liikmesriigis.

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1996. aasta direktiiv 96/71/EÜ töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega (EÜT L 18, 21.1.1997, lk 1).

(2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiiv 2005/36/EÜ kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta (ELT L 255, 30.9.2005, lk 22).

- (23) Käesolev direktiiv ei tohiks mõjutada liikmesriikide õigust otsustada kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 79 lõikega 5 seda, kui palju lubada oma territooriumile kolmandate riikide kodanikke.
- (24) Et vältida käesoleva direktiivi võimalikku kuritarvitamist, peaks liikmesriikidel olema võimalik elamisloa väljastamisest keelduda, elamisluba kehtetuks tunnistada või seda mitte pikendada, kui vastuvõttev üksus on loodud peamiselt ettevõtjasiseselt üleviidud töötajate riiki sisenemise hõlbustamiseks ja/või sellel ei ole reaalselt tegevust.
- (25) Käesoleva direktiivi eesmärk on hõlbustada ettevõtjasiseselt üleviidud töötajate liikuvust liidu sees (ELi-sisene liikuvus) ja vähendada mitmes liikmesriigis tööülesannete täitmise seotud halduskoormust. Sel eesmärgil kehtestatakse käesoleva direktiiviga spetsiaalne ELi-sisese liikuvuse kava, mille kohaselt isik, kellel on liikmesriigi väljastatud kehtiv ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja luba, tohib siseneda ühte või mitmesse liikmesriiki, seal elada ja töötada vastavalt käesoleva direktiivi lühiajalist ja pikaajalist liikuvust reguleerivatele sätetele. Käesoleva direktiivi kohaldamisel peaks lühiajaline liikuvus hõlmama viibimist muudes liikmesriikides kui selles, mis andis välja ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa, kuni 90 päeva pikkusel ajavahemikul liikmesriigi kohta. Käesoleva direktiivi kohaldamisel peaks pikaajaline liikuvus hõlmama viibimist muudes liikmesriikides kui selles, mis andis välja ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa, rohkem kui 90 päeva pikkusel ajavahemikul liikmesriigi kohta. Et vältida kõrvalhoidmist vahe tegemisest lühiajalise ja pikaajalise liikuvuse vahel, peaks lühiajaline liikuvus ühes liikmesriigis olema piiratud kuni 90 päevaga mis tahes 180-päevase ajavahemiku jooksul ning lühiajalise liikuvuse teadet ja pikaajalise liikuvuse taotlust ei tohiks olla võimalik esitada samal ajal. Kui vajadus pikaajalise liikuvuse järele tekib pärast seda, kui ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja lühiajalise liikuvuse periood on alanud, võib teine liikmesriik nõuda, et taotlus esitataks vähemalt 20 päeva enne lühiajalise liikuvuse perioodi lõppu.
- (26) Käesolevas direktiivis ette nähtud spetsiaalse liikuvussüsteemi raames peaks kehtestatama sõltumatud eeskirjad, mis reguleerivad muusse kui ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa väljastanud liikmesriiki ettevõtjasiseselt üleviidud töötajana töötamise eesmärgil sisenemist ja seal viibimist, kuid samal ajal jäävad kõik muud asjaomastes Schengeni *acquis*' sätetes ette nähtud isikute üle piiri liikumist reguleerivad eeskirjad kehtima.
- (27) Kui üleviimine hõlmab mitmeid asukohti erinevates liikmesriikides, tuleks sellest kohaldatavuse korral teavitada teiste liikmesriikide pädevaid asutusi, et hõlbustada kontrolle.
- (28) Kui ettevõtjasiseselt üleviidud töötajad on kasutanud oma liikuvuse õigust, peaks teisel liikmesriigil teatavatel tingimustel olema võimalik võtta meetmeid takistamiseks ettevõtjasiseselt üleviidud töötajal rikkuda käesoleva direktiivi asjaomaseid sätteid.
- (29) Liikmesriigid peaksid ette nägema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad karistused, näiteks rahatrahvid, mida kohaldatakse juhul, kui rikutakse käesoleva direktiivi sätteid. Need karistused võiksid muu hulgas hõlmata Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/52/EÜ⁽¹⁾ artiklis 7 sätestatud meetmeid. Need karistused võidakse määrata asjaomases liikmesriigis asuvale vastuvõtvale üksusele.
- (30) Sellise ühtse menetluse sätestamine, mille tulemuseks on nii elamis- kui ka tööloa hõlmav ühtne luba (edaspidi „ühtne luba“), peaks kaasa aitama praegu liikmesriikides kohaldatavate eeskirjade lihtsustamisele.
- (31) Peaks olema võimalik seada sisse lihtsustatud menetlus üksuste või kontsernide suhtes, mida on sellel eesmärgil tunnustatud. Tunnustust tuleks korrapäraselt hinnata.
- (32) Kui liikmesriik on otsustanud riiki lubada kolmanda riigi kodaniku, kes vastab käesolevas direktiivis sätestatud kriteeriumidele, peaks kõnealune kolmanda riigi kodanik saama ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa, mis võimaldab tal täita teatud tingimustel tööülesandeid samasse rahvusvahelisse kontserni kuuluvates erinevates üksustes, kaasa arvatud teatavatel tingimustel teistes liikmesriikides asuvates üksustes.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2009. aasta direktiiv 2009/52/EÜ, millega sätestatakse ebaseaduslikult riigis viibivate kolmandate riikide kodanike tööandjatele kohaldatavate karistuste ja meetmete miinimumnõuded (ELT L 168, 30.6.2009, lk 24).

- (33) Kui nõutav on viisa ning kolmanda riigi kodanik vastab ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa väljastamise kriteeriumidele, peaks liikmesriik tagama kolmanda riigi kodanikule kõik võimalused nõutava viisa saamiseks ning selle, et pädevad asutused teevad selle nimel tõhusalt koostööd.
- (34) Kui ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa on väljastanud liikmesriik, kes ei kohalda täielikult Schengeni *acquis*'d, ja kui ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja ületab ELi-sisese liikuvuse raames välispiiri Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 562/2006 ⁽¹⁾ tähenduses, peaks liikmesriigil olema õigus nõuda tõendeid, mis kinnitavad, et ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja liigub tema territooriumile ettevõtjasisese üleviimise eesmärgil. Kui kõnealune isik ületab välispiiri määruse (EÜ) nr 562/2006 tähenduses, peaksid Schengeni *acquis*'d täielikult kohaldavad liikmesriigid tegema tema kohta otsingu Schengeni infosüsteemis ning keelduma riiki lubamast isikuid või esitama vastuväiteid selliste isikute liikuvusele, kelle kohta on nimetatud süsteemi sisestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1987/2006 ⁽²⁾ kohane hoiatusteade riiki sisenemise või riigis viibimise keelamiseks.
- (35) Liikmesriikidel peaks olema võimalus esitada täiendavat teavet paber kandjal või säilitada sellist teavet elektroonilisel kujul, nagu on osutatud nõukogu määruse (EÜ) nr 1030/2002 ⁽³⁾ artiklis 4 ja selle määruse lisa punkti a alapunktis 16, et anda täpsemat teavet ettevõtjasisese üleviimise kestel tehtava töö kohta. Sellise täiendava teabe esitamine peaks olema liikmesriikidele vabatahtlik ning sellest ei tohiks kujuneda täiendavat nõuet, mis seaks ohtu ühtse loa ja ühtse taotlusmenetluse.
- (36) Käesoleva direktiivi sätteid ei tohiks takistada ettevõtjasiseselt üleviidud töötajaid täitmast spetsiifilisi ülesandeid klientide asukohas, kes asuvad vastuvõtva üksuse asukoha liikmesriigis, kooskõlas vastavas liikmesriigis sellise tegevuse suhtes kohaldatavate eeskirjadega.
- (37) Käesolev direktiiv ei mõjuta ELi toimimise lepingu artikli 56 kohaseid teenuste osutamise tingimusi. Eelkõige ei mõjuta käesolev direktiiv teenistustingimusi, mida vastavalt direktiivile 96/71/EÜ kohaldatakse töötajate suhtes, kelle on lähetanud liikmesriigis asuv ettevõtja teise liikmesriigi territooriumile teatavat teenust osutama. Käesolevat direktiivi ei tuleks kohaldada kolmandate riikide kodanike suhtes, kelle on direktiivi 96/71/EÜ alusel lähetanud liikmesriigis asuv ettevõtja seoses teenuste osutamisega. Ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja luba omavad kolmandate riikide kodanikud ei saa kasutada direktiivist 96/71/EÜ tulenevaid õigusi. Vastavalt direktiivi 96/71/EÜ artikli 1 lõikele 4 ei tohiks käesolevas direktiivis näha ette seda, et kolmandas riigis asuvaid ettevõtjaid koheldakse soodsamalt kui mõnes liikmesriigis asuvaid ettevõtjaid.
- (38) Ettevõtjasiseselt üleviidud töötajate piisav sotsiaalkindlustuskate, sealhulgas vajaduse korral nende pereliikmele pakutavad hüved, on olulised rahuldavate töö- ja elamistingimuste tagamiseks liidus viibimise ajal. Siseriiklike õigusaktidega tuleks tagada võrdne kohtlemine nendes sotsiaalkindlustuse valdkondades, mis on loetletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 883/2004 ⁽⁴⁾ artiklis 3. Käesolev direktiiv ei ühtlusta liikmesriikide sotsiaalkindlustusalaseid õigusakte. Direktiivis piirdatakse sotsiaalkindlustusvaldkonnas võrdse kohtlemise põhimõtte kohaldamisega selle reguleerimisalasse kuuluvate isikute suhtes. Õigust võrdsele kohtlemisele sotsiaalkindlustusvaldkonnas kohaldatakse kolmandate riikide kodanikele, kes vastavad selle liikmesriigi õiguses, kus töid tehakse, ette nähtud objektiivsetele ja mittediskrimineerivatele tingimustele, mis puudutavad sotsiaalkindlustussüsteemi kuulumist ja õigust saada sotsiaalkindlustushüvitisi.

Paljudes liikmesriikides on perehüvitiste saamise õiguse eeltingimuseks teatav seos asjaomase liikmesriigiga, sest hüvitiste eesmärk on toetada positiivset demograafilist arengut, et tagada liikmesriigis tulevikus tööjõu olemasolu. Kuna ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja ja temaga kaasasolevad pereliikmed viibivad liikmesriigis ajutiselt, ei tohiks käesolev direktiiv mõjutada kõnealuses liikmesriigi õigust piirata teatavatel tingimustel võrdset kohtlemist perehüvitiste osas. Sotsiaalkindlustusalased õigused tuleks tagada, ilma et see piiraks nende siseriikliku õiguse

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta määrus (EÜ) nr 562/2006, millega kehtestatakse isikute üle piiri liikumist reguleerivad ühenduse eeskirjad (Schengeni piirieskirjad) (ELT L 105, 13.4.2006, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1987/2006, mis käsitleb teise põlvkonna Schengeni infosüsteemi (SIS II) loomist, toimimist ja kasutamist (ELT L 381, 28.12.2006, lk 4).

⁽³⁾ Nõukogu 13. juuni 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1030/2002, millega kehtestatakse ühtne elamisloavorm kolmandate riikide kodanike jaoks (EÜT L 157, 15.6.2002, lk 1).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta (ELT L 166, 30.4.2004, lk 1).

ja/või kahepoolsete lepingute sätete kohaldamist, millega nähakse ette päritoluriigi sotsiaalkindlustusalaste õigusaktide kohaldamine. Ettevõtjasiseselt üleviidud töötajate sotsiaalkindlustuse alaseid õigusi käsitlevates kahepoolsetes lepingutes või siseriiklikus õiguses, mis võetakse vastu pärast käesoleva direktiivi jõustumist, ei tohiks ette näha vähem soodsat kohtlemist kui see, mis saab osaks selle liikmesriigi kodanikele, kus tööd tehakse. Siseriikliku õiguse või selliste lepingute alusel võib näiteks olla ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja huvides jääda kindlustatuks oma päritoluriigi sotsiaalkindlustussüsteemis, kui tema kindlustussuhte katkestamine mõjutaks kahjulikult tema õigusi või kui tema kindlustussuhe tooks kaasa kahekordse kindlustuskatte kulud. Liikmesriikidel peaks alati olema võimalus anda ettevõtjasiseselt üleviidud töötajatele soodsamad sotsiaalkindlustusalased õigused. Miski käesolevas direktiivis ei tohiks mõjutada ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja surma korral tema ülalpidamisel olnud ja tema kaudu õigusi omavate isikute õigust saada kolmandas riigis elades toitjakaotuspensiononi.

- (39) Liikmesriikidevahelise liikumise puhul tuleks vastavalt kohaldada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1231/2010⁽¹⁾. Käesoleva direktiiviga ei tohiks kolmandate riikide kodanikele, kellel on liikmesriikidevahelisi piiriüleseid huvisid, anda sotsiaalkindlustuse valdkonnas ulatuslikumaid õigusi kui need, mis on ette nähtud kehtiva liidu õigusega.
- (40) Muutmaks käesoleva direktiiviga kehtestatud eeskirjad huvipakkumaks ning võimaldamaks neil tekitada liidu ettevõtjate konkurentsivõimele loodetud kasu, tuleks kolmandate riikide kodanikest ettevõtjasiseselt üleviidud töötajatele kehtestada soodsamad tingimused perekonna taasühinemiseks liikmesriigis, kes andis välja ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa, ja liikmesriikides, kes lubavad ettevõtjasiseselt üleviidud töötajal elada ja töötada oma territooriumil. Sellega kõrvaldataks potentsiaalsetelt ettevõtjasiseselt üleviidavatelt töötajatelt oluline põhjus lähetest loobuda. Pereliikmete kokkujäämise huvides peaks pereliikmetel olema võimalik ühineda ettevõtjasiseselt üleviidud töötajaga teises liikmesriigis ning tuleks hõlbustada nende juurdepääsu tööturule.
- (41) Selleks et hõlbustada taotluste kiiret menetlemist, peaksid liikmesriigid eelistama elektroonilist teabe vahetamist ja asjakohaste dokumentide edastamist, välja arvatud juhul, kui ilmnevad tehnilised probleemid või kui olulised huvid nõuavad teisiti.
- (42) Dokumente ja andmeid peaks vastu võtma ning edastama vastavalt asjaomastele andmekaitseõuetele ja turvaeeskirjadele.
- (43) Käesolevat direktiivi ei tuleks kohaldada kolmandate riikide kodanike suhtes, kes taotlevad teadlasena liikmesriigis elamise luba, et tegeleda uurimisprojektiga, kuna nad kuuluvad nõukogu direktiivi 2005/71/EÜ⁽²⁾ reguleerimisslasse.
- (44) Kuna käesoleva direktiivi eesmärke, nimelt riiki lubamise erimenetlust ning sissesõidu- ja elamistingimuste kehtestamist kolmandate riikide kodanikest ettevõtjasiseselt üleviidud töötajate suhtes, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab neid meetme ulatuse või toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nende eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (45) Käesolevas direktiivis austatakse põhiõigusi ja peetakse kinni Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga tunnustatud põhimõtetest, mis omakorda tuginevad õigustele, mis tulenevad liidu ja Euroopa Nõukogu poolt vastu võetud sotsiaalhartaadest.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1231/2010, millega laiendatakse määrust (EÜ) nr 883/2004 ja määrust (EÜ) nr 987/2009 kolmandate riikide kodanikele, keda nimetatud määrused veel ei hõlma üksnes nende kodakondsuse tõttu (ELT L 344, 29.12.2010, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 12. oktoobri 2005. aasta direktiiv 2005/71/EÜ kolmandate riikide kodanike teadusuuringute eesmärgil riiki lubamise erimenetluse kohta (ELT L 289, 3.11.2005, lk 15).

- (46) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise deklaratsiooniga selgitavate dokumentide kohta ⁽¹⁾ kohustuvad liikmesriigid lisama põhjendatud juhtudel ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatele ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi komponentide ja ülevõtvate siseriiklike õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et selliste dokumentide edastamine on põhjendatud.
- (47) ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokoll nr 21 (Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukoha kohta vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala suhtes) artiklite 1 ja 2 kohaselt ning ilma, et see piiraks kõnealuse protokoll artikli 4 kohaldamist, ei osale kõnealused liikmesriigid käesoleva direktiivi vastuvõtmisel ning see ei ole nende suhtes siduv ega kohaldatav.
- (48) ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokoll nr 22 (Taani seisukoha kohta) artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva direktiivi vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Sisu

Käesolevas direktiivis sätestatakse

- a) kolmandate riikide kodanike ja nende pereliikmete rohkem kui 90 päevaks ettevõtjasisese üleviimise eesmärgil liikmesriigi territooriumile sisenemise ja seal elamise tingimused ning nende õigused;
- b) tingimused, mis puudutavad punktis a osutatud kolmandate riikide kodanike riiki sisenemist ja elamist muus liikmesriigis kui see liikmesriik, kes annab esimesena kolmanda riigi kodanikule ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa käesoleva direktiivi alusel, ning nende kolmandate riikide kodanike õigused.

Artikkel 2

Reguleerimisala

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse kolmandate riikide kodanike suhtes, kes riiki lubamise taotluse esitamise ajal elavad väljaspool liikmesriikide territooriumi ning taotlevad liikmesriigi territooriumile lubamist või on liikmesriigi territooriumile lubatud käesolevas direktiivis sätestatud tingimustel ettevõtjasisese üleviimise raames juhtivtöötajate, spetsialistide või praktikantidena.

2. Käesolevat direktiivi ei kohaldata kolmanda riigi kodanike suhtes:

- a) kes taotlevad direktiivi 2005/71/EÜ tähenduses teadlasena liikmesriigis elamise luba, et tegeleda uurimisprojektiga;
- b) kellel on liidu ja selle liikmesriikide ning kolmandate riikide vaheliste lepingute alusel samasugune liikumisvabadus kui liidu kodanikel või kes on kolmandas riigis asuva ettevõtja teenistuses;

⁽¹⁾ ELT C 369, 17.12.2011, lk 14.

- c) kes on lähetatud direktiivi 96/71/EÜ kohaselt;
  - d) kes täidavad tööülesandeid füüsilisest isikust ettevõtjana;
  - e) kes täidavad tööülesandeid tööhõivebüroo, ajutist renditööd pakkuva agentuuri või muu ettevõtja ülesandel, kes pakub tööjõudu teise ettevõtja järelevalve ja juhendamise all töötamiseks;
  - f) kes on riiki lubatud täiskoormusega üliõpilastena või kes sooritavad osana oma õpingutest lühiajalist järelevalve all toimuvat õppepraktikat.
3. Käesolev direktiiv ei piira liikmesriikide õigust väljastada mis tahes töötamiseks elamislube, mis ei ole käesoleva direktiiviga kaetud ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja luba, kolmanda riigi kodanikele, kes ei kuulu käesoleva direktiivi reguleerimisalasse.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „kolmanda riigi kodanik” — isik, kes ei ole liidu kodanik ELi toimimise lepingu artikli 20 lõike 1 tähenduses;
- b) „ettevõtjasisene üleviimine” — ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa taotlemise ajal mitte liikmesriikide territooriumil elava kolmanda riigi kodaniku ajutine lähetamine töö või praktika eesmärgil väljaspool liikmesriigi territooriumi asuvast ettevõtjast, millega kolmanda riigi kodanik enne üleviimist ja selle ajal oli seotud töölepingu kaudu, kõnealuses liikmesriigis asuvasse üksusesse, mis kuulub samasse ettevõtjasse või kontserni, ja vajaduse korral ühes või mitmes teises liikmesriigis asuvate vastuvõtivate üksuste vaheline liikuvus;
- c) „ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja” — kolmanda riigi kodanik, kes ei ela ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa taotlemise ajal liikmesriikide territooriumil ja kes ettevõtjasiseselt üle viiakse;
- d) „vastuvõttev üksus” — üksus, sõltumata selle õiguslikust vormist, kuhu ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja üle viiakse ning mis on asutatud liikmesriigi territooriumil kooskõlas siseriikliku õigusega;
- e) „juhtivtöötaja” — juhtival ametikohal olev isik, kes tegeleb peamiselt vastuvõtva üksuse juhtimisega äriühingu juhatuse või aktsionäride nõukogu või samalaadse organi üldise järelevalve all või suunamisel; see ametikoht hõlmab järgmist: vastuvõtva üksuse või selle osakonna või allüksuse juhtimine, muude järelevalve-, spetsialisti või juhtivülesandeid täitvate töötajate töö järelevalve ja kontrollimine, pädevus anda soovitusi töötajate värbamiseks ja vallandamiseks või muude personaliga seotud meetmete võtmiseks;
- f) „spetsialist” — kontserni kuuluvas ettevõtjas töötav isik, kellel on vastuvõtva üksuse tegevusvaldkondade, tövõtete või juhtimise seisukohalt olulised eriteadmised. Selliste teadmiste hindamisel võetakse lisaks vastuvõtva üksuse seisukohalt olulistele teadmistele arvesse ka seda, kas isikul on kõrge kvalifikatsioon, sealhulgas piisav asjakohane töökoogemus, teatavat laadi töö või tegevuse alal, mis eeldab tehnilisi eriteadmisi, sealhulgas võimalikku kuulumist töötajate hulka, kelle erialal tegutsemiseks on nõutav luba;
- g) „praktikant” — akadeemilise kraadiga isik, kes viiakse vastuvõtvasse ettevõtjasse üle karjääri edendamiseks seotud eesmärkidel või saama äritegevuse korralduse ja meetoditega seotud väljaõpet ning kellele makstakse üleviimise ajal palka;
- h) „pereliikmed” — nõukogu direktiivi 2003/86/EÜ⁽¹⁾ artikli 4 lõikes 1 osutatud kolmandate riikide kodanikud;
- i) „ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja luba” — luba, millele on märgitud lühend „ICT” ning mis annab loa omanikule õiguse elada ja töötada esimese liikmesriigi, ja kui see on asjakohane, teise liikmesriigi territooriumil käesolevas direktiivis sätestatud tingimustel;

⁽¹⁾ Nõukogu 22. septembri 2003. aasta direktiiv 2003/86/EÜ perekonna taasühinemise õiguse kohta (ELT L 251, 3.10.2003, lk 12).

- j) „pikaajalise liikuvuse luba” — luba, millel on märges „mobile ICT” ning mis annab ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa omanikule õiguse elada ja töötada teise liikmesriigi territooriumil käesolevas direktiivis sätestatud tingimustel;
- k) „ühtne taotlusmenetlus” — menetlus, mille lõpus tehakse otsus taotluse kohta lubada kolmanda riigi kodanikul elada ja töötada liikmesriigi territooriumil;
- l) „kontsern” — kaks või enam ettevõtjat, mis on siseriikliku õiguse alusel omavahel otseselt või kaudselt seotud ühel järgmistest viisidest: kui ühel ettevõtjal on enamik teise ettevõtja märgitud kapitalist, kui ettevõtjal on kontroll teise ettevõtja emiteeritud aktsiakapitaliga seotud hääleteenamuse üle, kui ettevõtjal on õigus ametisse nimetada üle poole teise ettevõtja haldus-, juht- või järelevalveorgani liikmetest või kui mõlemat ettevõtjat juhib ühistel alustel emaettevõtja;
- m) „esimene liikmesriik” — vastuvõttev liikmesriik, kes väljastab esimesena kolmanda riigi kodanikule ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa;
- n) „teine liikmesriik” — iga liikmesriik, kus ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja kavatses teostada või teostab oma vaba liikumise õigust käesoleva direktiivi tähenduses ning mis on muu kui esimene liikmesriik;
- o) „reguleeritud kutseala” — reguleeritud kutseala direktiivi 2005/36/EÜ artikli 3 lõike 1 punkti a tähenduses.

Artikkel 4

Soodsamad sätted

1. Käesolev direktiiv ei piira järgmiste õigusaktide soodsamate sätete kohaldamist:
  - a) liidu õigus, sealhulgas ühelt poolt liidu ja tema liikmesriikide ning teiselt poolt ühe või enama kolmanda riigi vahel sõlmitud kahe- ja mitmepoolsed lepingud;
  - b) kahe- või mitmepoolsed lepingud, mis on sõlmitud ühe või mitme liikmesriigi ning ühe või mitme kolmanda riigi vahel.
2. Käesolev direktiiv ei mõjuta liikmesriikide õigust võtta käesoleva direktiivi reguleerimisalasse kuuluvate kolmanda riigi kodanike suhtes vastu soodsamaid sätteid või neid kehtima jätta seoses artikli 3 punktiga h ning artiklitega 15, 18 ja 19.

II PEATÜKK

RIIKI LUBAMISE TINGIMUSED

Artikkel 5

Liikmesriiki lubamise kriteeriumid

1. Ilma et see piiraks artikli 11 lõike 1 kohaldamist, peab käesolevas direktiivis sätestatud tingimuste alusel liikmesriiki lubamist taotlev kolmanda riigi kodanik või vastuvõttev üksus
  - a) esitama tõendid, et vastuvõttev üksus ja kolmandas riigis asuv ettevõtja kuuluvad samasse ettevõtjasse või kontserni;
  - b) esitama tõendid, et ta on vahetult enne ettevõtjasisese üleviimise kuupäeva töötanud samas ettevõtjas või kontserni kuulavas ettevõtjas juhtivtöötajate ja spetsialistide puhul vähemalt kolm kuni 12 kuud järjest ning praktikantide puhul vähemalt kolm kuni kuus kuud järjest;
  - c) esitama töölepingu ja vajaduse korral tööandja suunamiskirja, mis sisaldab järgmist:
    - i) üksikasjad üleviimise kestuse ja vastuvõtva üksuse või vastuvõtivate üksuste asukoha kohta;
    - ii) tõendid selle kohta, et kolmanda riigi kodanik võtab vastu juhtivtöötaja, spetsialisti või praktikandi ametikoha kõnealuses liikmesriigis asuvas vastuvõtvas üksuses või vastuvõtvides üksustes;

- iii) ettevõtjasisese üleviimise ajal makstav töötasu ja muud töötingimused;
- iv) tõendid, et kolmanda riigi kodanik saab pärast ettevõtjasisese üleviimise lõppu naasta samasse ettevõtjasse või samasse kontserni kuuluvasse kolmandas riigis asuvasse üksusesse;
- d) esitama tõendid, et kolmanda riigi kodanikul on vastuvõtvast üksuses, kuhu ta üle viiakse, juhtivtöötaja või spetsialistina töötamiseks vajalik kvalifikatsioon ja kogemused või praktikandi puhul nõutav akadeemiline kraad;
- e) esitama vajaduse korral dokumendid, mis tõendavad, et kolmanda riigi kodanik vastab tingimustele, mis on kehtestatud asjaomase liikmesriigi õigusega liidu kodanikele tegutsemiseks reguleeritud kutsealal, millega taotlus on seotud;
- f) esitama siseriikliku õigusega ette nähtud kehtiva kolmanda riigi kodaniku reisidokumendi ning vajaduse korral viisa-taotluse või viisa; liikmesriigid võivad nõuda, et reisidokument kehtiks vähemalt ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa kehtivusaja jooksul;
- g) ilma et see piiraks kehtivaid kahepoolseid kokkuleppeid, esitama tõendid, mille kohaselt taotlejal on ravikindlustus või, kui see on siseriiklikus õiguses ette nähtud, tõendid, mille kohaselt ta on taotlenud ravikindlustust, mis katab kõik tavaliselt asjaomase liikmesriigi kodanike puhul kaetud riskid ning kehtib ajavahemikul, mil sellist kindlustuskaitset ja vastavat õigust hüvitistele ei ole ette nähtud seoses kõnealuses liikmesriigis tehtava tööga või sellest tulenevalt.

2. Liikmesriigid võivad nõuda, et taotleja esitaks lõike 1 punktides a, c, d, e ja g nimetatud dokumendid asjaomase liikmesriigi ametlikus keeles.

3. Liikmesriigid võivad nõuda, et taotleja esitaks hiljemalt ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa väljastamise ajaks asjaomase kolmanda riigi kodaniku aadressi liikmesriigi territooriumil.

4. Liikmesriigid nõuavad, et:

- a) kõik asjaomastes tegevusvaldkondades kohaldatavate õigus- ja haldusnormide ja/või üldiselt kohaldatavate kollektiivlepingute kohaselt samalaadses olukorras olevate lähetatud töötajate suhtes kohaldatavad tingimused oleks ettevõtjasisese üleviimise kestel muude teenistustingimuste kui makstava töötasu osas täidetud.

Kui puudub kollektiivlepingute üldiselt kohaldatavaks tunnistamise süsteem, võivad liikmesriigid aluseks võtta kollektiivlepingud, mida tavaliselt kohaldatakse kõigi asjaomases geograafilises piirkonnas asuvate ja asjaomases valdkonnas või tööstusharus tegutsevate samalaadsete ettevõtjate suhtes, ja/või kollektiivlepingud, mille on sõlminud riigi tasandil kõige representatiivsemad tööandjate ja töötajate organisatsioonid ning mida kohaldatakse kogu riigi territooriumil;

- b) kolmanda riigi kodanikule kogu ettevõtjasisese üleviimise kestel makstav töötasu ei oleks väiksem kui tasu, mida makstakse samalaadsetel ametikohtadel töötavatele selle liikmesriigi kodanikele, kus tööd tehakse, vastavalt vastuvõtva üksuse asukohaliikmesriigis kohaldatavatele õigusaktidele, kollektiivlepingutele või tavadele.

5. Lõike 1 kohaselt esitatud dokumentide alusel võivad liikmesriigid nõuda, et ettevõtjasiseselt üleviidud töötajal on liikmesriigis viibimise ajal piisavad rahalised vahendid, millega ta suudab ennast ja oma pereliikmeid ilma liikmesriigi sotsiaabisüsteemide abita ülal pidada.

6. Lisaks lõikes 1 sätestatud tõenditele võidakse kolmanda riigi kodanikult, kes taotleb riiki lubamist praktikandina, nõuda, et ta esitaks praktikalepingu, mis on seotud valmistumisega tema tulevaseks ametikohaks asjaomases ettevõtjasse või kontsernis ning milles on esitatud praktika programmi kirjeldus, millest nähtub, et liikmesriigis viibimise eesmärk on koolitada praktikanti tema karjääri edendamise eesmärgil või selleks, et ta saaks äritegevuse korralduse või meetodite alase väljaõppe, samuti praktika kestus ning tingimused, mille alusel teostatakse programmi raames praktikandi üle järelevalvet.

7. Taotleja teavitab asjaomase liikmesriigi pädevaid ametiasutusi kõigist taotlusmenetluse käigus toimunud muudatustest, mis mõjutavad käesolevas artiklis sätestatud riiki lubamise kriteeriume.

8. Kolmanda riigi kodanikke, kes võivad kujutada ohtu avalikule korrale, avalikule julgeolekule või rahvatervisele, ei lubata käesolevas direktiivis sätestatud eesmärgil riiki.

Artikkel 6

Riiki lubatavate kodanike arv

Käesoleva direktiiviga ei piirata liikmesriigi õigust otsustada kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 79 lõikega 5 seda, kui palju lubada oma territooriumile kolmanda riigi kodanikke. Sellel alusel võidakse ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa taotlust pidada vastuvõetamatuks või see tagasi lükata.

Artikkel 7

Taotluse tagasilükkamise põhjused

1. Liikmesriigid lükkavad ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa taotluse tagasi igal järgmisel juhul:
  - a) kui artiklit 5 ei täideta;
  - b) kui esitatud dokumendid omandati pettusega, võltsiti või neid muudeti omavoliliselt;
  - c) kui vastuvõttev üksus loodi peamiselt ettevõtjasiseselt üleviidud töötajate riiki sisenemise hõlbustamiseks;
  - d) kui on saavutatud artikli 12 lõikes 1 kindlaks määratud maksimaalne riigis viibimise kestus.
2. Liikmesriigid lükkavad vajaduse korral taotluse tagasi juhul, kui tööandjat või vastuvõtvat üksust on kooskõlas sise-riikliku õigusega karistatud mitteametliku töö ja/või ebaseadusliku töölevõtmise eest.
3. Liikmesriigid võivad ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa taotluse tagasi lükata igal järgmisel juhul:
  - a) kui tööandja või vastuvõttev üksus ei täida oma juriidilisi kohustusi seoses sotsiaalkindlustuse, maksustamise, tööõiguste või töötingimustega;
  - b) kui tööandja või vastuvõtva üksuse äritegevus lõpetatakse või on lõpetatud riiklike maksejõuetusalaste õigusaktide alusel või kui majandustegevust ei toimu;
  - c) kui ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja ajutise kohaloleku eesmärk või tagajärg on sekkumine töötajate ja juhtkonna vaidlustesse või läbirääkimistesse või nende tulemuste mõjutamine muul viisil.
4. Liikmesriigid võivad ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa taotluse tagasi lükata artikli 12 lõikes 2 sätestatud põhjusel.
5. Ilma et see piiraks lõike 1 kohaldamist, võetakse igas taotluse tagasilükkamise otsuses arvesse juhtumi konkreetseid üksikasju ning austatakse proportsionaalsuse põhimõtet.

Artikkel 8

Ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa kehtetuks tunnistamine või pikendamata jätmine

1. Liikmesriigid tunnistavad ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa kehtetuks mis tahes järgmisel juhul:
  - a) kui see omandati pettusega, võltsiti või seda muudeti omavoliliselt;
  - b) kui ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja elab asjaomases liikmesriigis muul eesmärgil kui see, milleks tal lubati sinna elama asuda;
  - c) kui vastuvõttev üksus loodi peamiselt ettevõtjasiseselt üleviidud töötajate riiki sisenemise hõlbustamiseks.

2. Liikmesriigid tunnistavad asjakohasel juhul ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa kehtetuks, kui tööandjat või vastuvõtvat üksust on kooskõlas siseriikliku õigusega karistatud mitteametliku töö ja/või ebaseadusliku töölevõtmise eest.
3. Liikmesriigid keelduvad ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa pikendamisest mis tahes järgmisel juhul:
  - a) kui see omandati pettusega, võltsiti või seda muudeti omavoliliselt;
  - b) kui ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja elab asjaomases liikmesriigis muul eesmärgil kui see, milleks tal lubati sinna elama asuda;
  - c) kui vastuvõttev üksus loodi peamiselt ettevõtjasiseselt üleviidud töötajate riiki sisenemise hõlbustamiseks;
  - d) kui on saavutatud artikli 12 lõikes 1 kindlaks määratud maksimaalne riigis viibimise kestus.
4. Liikmesriigid keelduvad vajaduse korral ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa pikendamisest juhul, kui tööandjat või vastuvõtvat üksust on kooskõlas siseriikliku õigusega karistatud mitteametliku töö ja/või ebaseadusliku töölevõtmise eest.
5. Liikmesriigid võivad ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa kehtetuks tunnistada või selle pikendamisest keelduda mis tahes järgmisel juhul:
  - a) kui artiklit 5 ei täideta või enam ei täideta;
  - b) kui tööandja või vastuvõttev üksus ei täida oma juriidilisi kohustusi seoses sotsiaalkindlustuse, maksustamise, tööõiguste või töötõingimustega;
  - c) kui tööandja või vastuvõtva üksuse äritegevus lõpetatakse või on lõpetatud siseriiklike maksejõuetusalaste õigusaktide alusel või kui majandustegevust ei toimu;
  - d) kui ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja ei ole täitnud artiklites 21 ja 22 sätestatud liikuvust reguleerivaid eeskirju.
6. Ilma et see piiraks lõigete 1 ja 3 kohaldamist, võetakse igas ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa kehtetuks tunnistamise või selle pikendamisest keeldumise otsuses arvesse juhtumi konkreetseid üksikasju ning austatakse proportsionaalsuse põhimõtet.

Artikkel 9

Karistused

1. Liikmesriigid võivad pidada vastuvõtvat üksust vastutavaks käesoleva direktiiviga sätestatud riiki lubamise, seal viibimise ja liikuvuse tingimuste rikkumise eest.
2. Juhul kui vastuvõtvat üksust peetakse vastutavaks kooskõlas lõikega 1, näeb asjaomane liikmesriik ette karistused. Kõnealused karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.
3. Liikmesriigid sätestavad meetmed, et hoida ära võimalikke kuritarvitusi ning karistada käesoleva direktiivi rikkumiste eest. Need meetmed hõlmavad järelevalvet, hindamist ja asjakohasel juhul kontrolli kooskõlas siseriikliku õiguse või haldustavadega.

III PEATÜKK

MENETLUS JA LUBA

Artikkel 10

Juurdepäas teabele

1. Liikmesriigid peavad tegema taotlejatele hõlpsalt kättesaadavaks teabe kõikide taotluse esitamiseks vajalike tõendavate dokumentide kohta ning riiki sisenemise ja seal elamise, sealhulgas ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja ja tema pere liikmete õiguste, kohustuste ning menetluslike tagatiste kohta. Liikmesriigid peavad samuti tegema hõlpsalt kättesaadavaks teabe menetluste kohta, mida kohaldatakse artikli 21 lõike 2 kohaselt lühiajalise liikuvuse ja artikli 22 lõike 1 kohaselt pikaajalise liikuvuse korral.

2. Asjaomased liikmesriigid teevad vastuvõtvale üksusele kättesaadavaks teabe liikmesriikide õiguse kohta kehtestada vastavalt artiklile 9 ja artiklile 23 karistusi.

Artikkel 11

Ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja või pikaajalise liikuvuse loa taotlus

1. Liikmesriigid määravad kindlaks, kas taotluse peab esitama kolmanda riigi kodanik või vastuvõttev üksus. Liikmesriigid võivad samuti otsustada, et taotluse võib esitada kumbki neist.
2. Ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa taotlus esitatakse, kui asjaomane kolmanda riigi kodanik elab väljaspool selle liikmesriigi territooriumi, kuhu lubamist taotletakse.
3. Ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa taotlus esitatakse selle liikmesriigi ametiasutustele, kus esimesena viibitakse. Kui esimene viibimine ei ole kõige pikem, esitatakse taotlus selle liikmesriigi ametiasutustele, kus üleviimise käigus kõige pikemalt kavatakse viibida.
4. Liikmesriik määrab ametiasutused, kelle pädevuses on vastu võtta taotlus ja anda välja ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja luba või pikaajalise liikuvuse luba.
5. Taotlejal on õigus esitada taotlus ühtse menetluse raames.
6. Ettevõtjasiseselt üleviidud töötajate lubade, pikaajalise liikuvuse lubade ja ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja pereliikmetele antavate lubade ning samuti viisade väljastamisega seotud lihtsustatud menetlusi võidakse kohaldada teatavate üksuste või ettevõtjate või kontsernide suhtes, mida liikmesriigid on sellel eesmärgil tunnustanud vastavalt siseriiklikule õigusele või haldustavale.

Tunnustus vaadatakse korrapäraselt üle.
7. Lõikes 6 esitatud lihtsustatud menetlus hõlmab vähemalt järgmist:
  - a) taotleja vabastamine osade artiklis 5 või artikli 22 lõike 2 punktis a osutatud tõendite esitamisest;
  - b) riiki lubamise kiirmenetlus, mis võimaldab ettevõtjasiseselt üleviidud töötajate lube ja pikaajalise liikuvuse lube väljastada kiiremini, kui on sätestatud artikli 15 lõikes 1 või artikli 22 lõike 2 punktis b, ja/või
  - c) lihtsustatud ja/või kiirendatud menetlus seoses vajalike viisade väljastamisega.
8. Üksused või ettevõtjad või kontsernid, mida on kooskõlas lõikega 6 tunnustatud, teavitavad asjaomast ametiasutust kõigist tunnustamise tingimusi mõjutavatest muudatustest viivitamata ja igal juhul 30 päeva möödudes.
9. Liikmesriigid näevad ette nõuetekohased karistused, mis hõlmavad tunnustuse äravõtmist, juhul kui asjakohast ametiasutust ei teavitata.

Artikkel 12

Ettevõtjasisese üleviimise kestus

1. Ettevõtjasisese üleviimise maksimumkestus on juhtivtöötajate ja spetsialistide puhul kolm aastat ning praktikantide puhul üks aasta, pärast mida asjaomased isikud lahkuvad liikmesriikide territooriumilt, välja arvatud juhul, kui nad saavad kooskõlas riigi või liidu või siseriikliku õigusega elamisloa muul alusel.

2. Ilma et see piiraks nende kohustusi seoses rahvusvaheliste kokkulepetega, võivad liikmesriigid nõuda, et pärast lõikes 1 osutatud üleviimise maksimaalse kestuse lõppu mööduks kuni kuue kuu pikkune ajavahemik, enne kui samas liikmesriigis saab sama kolmanda riigi kodaniku kohta teha käesoleva direktiivi kohaselt uue avalduse.

Artikkel 13

Ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja luba

1. Ettevõtjasiseselt üleviidud töötajatele, kes täidavad artiklis 5 esitatud kriteeriumid ja kelle kohta pädevad ametiasutused on teinud positiivse otsuse, antakse ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja luba.
2. Ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa kehtivusaeg peab olema vähemalt üks aasta või võrdväärne asjaomase liikmesriigi territooriumile tehtava üleviimise kestusega, olenevalt sellest, kumb on lühem, ning seda võib pikendada juhtivtöötajate ja spetsialistide puhul maksimaalselt kolmeks aastaks ning praktikantide puhul üheks aastaks.
3. Ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa annavad liikmesriigi pädevad ametiasutused, kasutades selleks määruses (EÜ) nr 1030/2002 kindlaks määratud ühtset vormi.
4. Vastavalt määruse (EÜ) nr 1030/2002 lisa punkti a alapunktile 6.4 teevad liikmesriigid rubriiki „Loa liik” kande „ICT”.

Liikmesriigid võivad lisada ka märkuse oma ametlikus keeles või ametlikes keeltes.

5. Liikmesriigid ei anna täiendavaid lubasid, eelkõige erinevaid töölubasid.
6. Liikmesriigid võivad esitada lisateavet kolmanda riigi kodaniku töölase tegevuse kohta ettevõtjasisese üleviimise kestel kas paberkandjal ja/või säilitada sellist teavet elektroonilisel kujul vastavalt määruse (EÜ) nr 1030/2002 artiklile 4 ja selle lisa punkti a alapunktile 16.
7. Asjaomane liikmesriik tagab kolmanda riigi kodanikule, kelle riiki lubamise taotlus on rahuldatud, kõik võimalused nõutava viisa saamiseks.

Artikkel 14

Muudatused riigis viibimise ajal, mis mõjutavad riiki lubamise tingimuste täitmist

Taotleja teavitab asjaomase liikmesriigi pädevaid ametiasutusi kõigist riigis viibimise ajal toimunud muudatustest, mis mõjutavad artiklis 5 sätestatud riiki lubamise tingimusi.

Artikkel 15

Menetluslikud tagatised

1. Asjaomase liikmesriigi pädevad ametiasutused võtavad vastu otsuse ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa väljastamist või selle pikendamist käsitleva taotluse kohta ning teavitavad taotlejat otsusest kirjalikult kooskõlas siseriiklikus õiguses sätestatud teavitamismenetlusega niipea kui võimalik, kuid mitte hiljem kui 90 päeva jooksul alates täieliku taotluse esitamise kuupäevast.

2. Kui taotlusega seoses esitatud teave või dokumendid on puudulikud, teatavad pädevad ametiasutused taotlejale mõistliku aja jooksul, millist täiendavat teavet on vaja esitada, ning määravad selle esitamiseks mõistliku tähtaja. Lõikes 1 nimetatud tähtaja arvestamine peatatakse niikauaks, kui pädevad ametiasutused on saanud vajaliku täiendava teabe.
3. Taotluse vastuvõetamatuks tunnistamise või tagasilükkamise või loa pikendamisest keeldumise otsuse põhjused esitatakse taotlejale kirjalikult. Ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa kehtetuks tunnistamise otsuse põhjused esitatakse kirjalikult ettevõtjasiseselt üleviidud töötajale ja vastuvõtvale üksusele.
4. Otsust, millega tunnistatakse ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa taotlus vastuvõetamatuks või lükatakse see tagasi, millega keeldutakse luba pikendamast või millega luba tunnistatakse kehtetuks, on võimalik vaidlustada asjaomase liikmesriigi kohtus kooskõlas siseriikliku õigusega. Kirjalikus teates täpsustatakse kohus või haldusasutus, kuhu otsuse saab edasi kaevata, ja edasikaebuse esitamise tähtaeg.
5. Artikli 12 lõikes 1 nimetatud ajavahemikul lubatakse taotlejal esitada taotlus ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa pikendamiseks enne selle kehtivusaja lõppemist. Liikmesriigid võivad loa pikendamise taotluse esitamise jaoks kehtestada tähtaja, mis võib hõlmata maksimaalselt 90 päeva enne ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa kehtivusaja lõppemist.
6. Kui ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja luba aegub loa pikendamise menetluse kestel, lubavad liikmesriigid ettevõtjasiseselt üleviidud töötajal oma territooriumile jääda, kuni pädevad asutused on teinud taotluse kohta otsuse. Sellisel juhul võivad liikmesriigid välja anda riigi ajutise elamisloa või võrdväarse dokumendi, kui see on siseriikliku õiguse kohaselt nõutav.

Artikkel 16

Tasud

Liikmesriigid võivad nõuda tasu maksmist käesoleva direktiivi kohase taotluste läbivaatamise eest. Sellise tasu suurus ei tohi olla ebaproportsionaalne ega liialdatud.

IV PEATÜKK

ÕIGUSED

Artikkel 17

Ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loast tulenevad õigused

Ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa kehtivusajal on selle loa omanikul vähemalt järgmised õigused:

- a) õigus siseneda esimese liikmesriigi territooriumile ja seal viibida;
- b) liikuda vabalt esimese liikmesriigi kogu territooriumil kooskõlas tema siseriikliku õigusega;
- c) õigus teha loaga lubatud konkreetset tööd vastavalt siseriiklikule õigusele vastuvõtvas üksuses, kes kuulub ettevõtjale või ettevõtjate kontserni esimeses liikmesriigis.

Käesoleva artikli esimese lõigu punktides a–c osutatud õigusi saab kasutada teises liikmesriigis kooskõlas artikliga 20.

Artikkel 18

Õigus võrdsele kohtlemisele

1. Olenemata töösuhte suhtes kohaldatavast õigusest ja ilma et see piiraks artikli 5 lõike 4 punkti b kohaldamist, koheldakse käesoleva direktiivi alusel riiki lubatud ettevõtjasiseselt üleviidud töötajaid vähemalt võrdselt direktiiviga 96/71/EÜ hõlmatud isikutega ning neile tagatakse samad teenistustingimused, mida kohaldatakse vastavalt direktiivi 96/71/EÜ artiklile 3 töö asukohaliikmesriigis.

2. Ettevõtjasiseselt üleviidud töötajaid koheldakse võrdselt töö asukohaliikmesriigi kodanikega järgmistes aspektides:
  - a) ühinemisevabadus, õigus liituda töötajate või tööandjate organisatsioonidega ja kutseühingutega ning olla nende liikmeks, sealhulgas selliste organisatsioonide pakutavad õigused ja eelised, ilma et see piiraks avalikku korda ja julgeolekut käsitlevaid siseriiklikke sätteid;
  - b) diplomite, tunnistuste ja muude kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide tunnustamine asjaomase siseriikliku menetluse kohaselt;
  - c) siseriiklikud õigusnormid, mis käsitlevad neid sotsiaalkindlustuse valdkondi, mis on määratletud määruse (EÜ) nr 883/2004 artiklis 3, välja arvatud juhul, kui kohaldatakse selle liikmesriigi õigust, kus tööd tehakse, tulenevalt kahepoolsetest lepingutest või vastuvõtva liikmesriigi õigusest, millega tagatakse, et ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja suhtes kehtivad neist ühe riigi sotsiaalkindlustusalased õigusaktid. Ilma et see piiraks selliste kahepoolsete lepingute kohaldamist, millega tagatakse, et ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja suhtes kehtib päritoluriigi õigus, kohaldatakse ELi sisese liikuvuse puhul vastavalt määrust (EÜ) nr 1231/2010;
  - d) ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 1231/2010 ja kahepoolsete lepingute kohaldamist, sellise vanadus-, invaliidsus- ja toitjakaotuspensioni ning kohustusliku pensioni maksmine, mis põhineb ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja varasematel töösuhetel ja mille kolmandasse riiki koliv ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja või ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja ülalpidamisel olnud isikud, kes elavad kolmandas riigis ning kelle õigused tulenevad sellest ettevõtjasiseselt üleviidud töötajast, on omandanud kooskõlas määruse (EÜ) nr 883/2004 artiklis 3 loetletud õigusaktidega, samadel tingimustel ja samas ulatuses kui asjaomase liikmesriigi kodanikele kolmandasse riiki kolimise korral;
  - e) juurdepääs kaupadele ja teenustele ning üldsusele kättesaadavate kaupade ja teenuste pakkumisele, välja arvatud siseriikliku õiguse kohased elamispinna saamisega seotud menetlused, piiramata liidu ja siseriikliku õiguse kohast lepinguvabaduse põhimõtet, ning riiklike tööhõiveametite pakutavad teenused.

Käesolevas lõikes osutatud kahepoolsed lepingud või siseriiklik õigus on rahvusvahelised lepingud või liikmesriikide eeskirjad artikli 4 tähenduses.

3. Ilma et see piiraks määruse (EL) nr 1231/2010 kohaldamist, võivad liikmesriigid otsustada, et ei kohalda lõike 2 punkti c perehüvitiste osas selliste ettevõtjasiseselt üleviidud töötajate suhtes, kellel on luba elada ja töötada liikmesriigi territooriumil ajavahemikul, mis ei ületa üheksat kuud.
4. Käesolev artikkel ei piira liikmesriigi õigust vastavalt artiklile 8 luba kehtetuks tunnistada või selle pikendamisest keelduda.

Artikkel 19

Pereliikmed

1. Esimeses liikmesriigis ja teises liikmesriigis, kes lubavad ettevõtjasiseselt üleviidud töötajal elada ja töötada oma territooriumil kooskõlas käesoleva direktiivi artikliga 22, kohaldatakse direktiivi 2003/86/EÜ, võttes arvesse käesolevas artiklis sätestatud erandeid.
2. Erandina direktiivi 2003/86/EÜ artikli 3 lõikest 1 ja artiklist 8 ei seata perekonna taasühinemise eeltingimuseks liikmesriikide nõuet, mille kohaselt vastavate liikmesriikide poolt käesoleva direktiivi alusel antud loa omanikul on põhjust eeldada, et ta saab riigis alalise elamise õiguse ja ta on täitnud asjaomases liikmesriigis elamise miinimumperioodi nõude.
3. Erandina direktiivi 2003/86/EÜ artikli 4 lõike 1 kolmandast lõigust ja artikli 7 lõikest 2 võivad liikmesriigid seal nimetatud integratsioonimeetmeid kohaldada alles pärast seda, kui asjaomastele isikutele on antud luba perekonna taasühinemiseks.
4. Erandina direktiivi 2003/86/EÜ artikli 5 lõike 4 esimesest lõigust annab liikmesriik pereliikmete elamisloa, juhul kui perekonna taasühinemise tingimused on täidetud, 90 päeva jooksul alates täieliku taotluse esitamise kuupäevast. Liikmesriigi pädev ametiasutus menetleb ettevõtjasiseselt üleviidava töötaja pereliikmete elamisloa taotlust samal ajal

ettevõtjasiseselt üleviidava töötaja loa või pikaajalise liikuvuse loa taotlusega, juhtudel kui ettevõtjasiseselt üleviidava töötaja pereliikmete elamislubade taotlus esitatakse samal ajal. Sellisel juhul kohaldatakse artiklis 15 sätestatud menetluslikke tagatisi.

5. Erandina direktiivi 2003/86/EÜ artikli 13 lõikest 2 lõpeb pereliikmetele väljastatavate elamislubade kehtivusaeg liikmesriigis üldjuhul selle liikmesriigi poolt väljastatud ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa või pikaajalise liikuvuse loa kehtivusaja lõppemise kuupäeval.

6. Erandina direktiivi 2003/86/EÜ artikli 14 lõikest 2 ja ilma, et see piiraks asjakohaste ühinemisaktide vastavates sätetes väljendatud liidu kodanike eelistamise põhimõtet, on perekonna taasühinemise loa saanud ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja pereliikmetel õigus töötada ja olla füüsilisest isikust ettevõtja perekonnaliikme elamisloa välja andnud liikmesriigi territooriumil.

V PEATÜKK

ELI-SISENE LIIKUVUS

Artikkel 20

Liikuvus

Kolmanda riigi kodanikud, kellel on kehtiv esimese liikmesriigi väljastatud ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja luba, võivad kõnealuse loa ja kehtiva reisisidokumendi alusel ning artiklites 21 ja 22 sätestatud tingimustel ja kooskõlas artikliga 23 siseneda ühte või mitmesse liikmesriiki, seal viibida ja töötada.

Artikkel 21

Lühiajaline liikuvus

1. Kolmanda riigi kodanikel, kellel on kehtiv esimese liikmesriigi väljastatud ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja luba, on õigus viibida mis tahes teises liikmesriigis ja töötada mis tahes muus samasse ettevõttesse või kontserni kuuluvas viimati nimetatud liikmesriigis asuvas üksuses kuni 90 päeva iga 180-päevase ajavahemiku jooksul liikmesriigi kohta, võttes arvesse käesolevas artiklis sätestatud tingimusi.

2. Teine liikmesriik võib esimese liikmesriigi vastuvõtvalt üksuselt nõuda, et ta teavitaks esimest liikmesriiki ja teist liikmesriiki ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja kavatsusest asuda tööle üksusesse, mis asub teises liikmesriigis.

Sellistel juhtudel näeb teine liikmesriik ette, et teavitamine võib toimuda

- a) esimeses liikmesriigis taotluse esitamise ajal, kui liikuvus teise liikmesriiki on selles etapis juba kavandatud, või
  - b) pärast ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja lubamist esimesse liikmesriiki, niipea kui on teada kavandatav liikuvus teise liikmesriiki.
3. Teine liikmesriik võib nõuda, et teavitamine hõlmaks järgmiste dokumentide ja teabe edastamist:
- a) tõendid, et teise liikmesriigi vastuvõttev üksus ja kolmandas riigis asuv ettevõtja kuuluvad samasse ettevõtjasse või kontserni;
  - b) tööleping ja vajaduse korral suunamiskiri, mis esitati esimesele liikmesriigile, kooskõlas artikli 5 lõike 1 punktiga c;

- c) vajaduse korral dokumendid, mis tõendavad, et kolmanda riigi kodanik vastab tingimustele, mis on kehtestatud asjaomase liikmesriigi õigusega liidu kodanikele tegutsemiseks reguleeritud kutsealal, millega taotlus on seotud;
- d) kehtiv reisidokument, nagu on sätestatud artikli 5 lõike 1 punktis f, ning
- e) liikuvuse kavandatav kestus ja kuupäevad, kui neid ei ole üheski eelnevas dokumendis täpsustatud.

Teine liikmesriik võib nõuda, et need dokumendid ja see teave oleks esitatud asjakohase liikmesriigi ametlikus keeles.

4. Kui teavitamine on toimunud kooskõlas lõike 2 punktiga a ja teine liikmesriik ei ole esitanud esimesele liikmesriigile vastuväiteid kooskõlas lõikega 6, võib ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja liikumine teise liikmesriiki toimuda mis tahes hetkel ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa kehtivusaja jooksul.

5. Kui teavitamine on toimunud kooskõlas lõike 2 punktiga b, võib liikuvuse algatada kohe pärast teise liikmesriigi teavitamist või hiljem mis tahes hetkel ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa kehtivusaja jooksul.

6. Lõikes 2 osutatud teate alusel võib teine liikmesriik 20 päeva jooksul pärast teate kättesaamist esitada vastuväiteid ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja liikumise suhtes tema territooriumile, juhul kui

- a) artikli 5 lõike 4 punktis b või käesoleva artikli lõike 3 punktis a, c või d sätestatud tingimused ei ole täidetud;
- b) esitatud dokumendid omandati pettusega, võltsiti või muudeti omavoliliselt;
- c) on saavutatud artikli 12 lõikes 1 või käesoleva artikli lõikes 1 kindlaks määratud maksimaalne riigis viibimise kestus.

Teise liikmesriigi pädevad asutused teavitavad esimese liikmesriigi pädevaid asutusi ja esimese liikmesriigi vastuvõtvat üksust viivitamata oma vastuväidetest liikuvusele.

7. Kui teine liikmesriik esitab liikuvusele vastuväiteid kooskõlas käesoleva artikli lõikega 6 ja liikuvus ei ole veel toimunud, ei lubata ettevõtjasiseselt üleviidud töötajal ettevõtjasisese üleviimise osana töötada teises liikmesriigis. Kui liikuvus on juba aset leidnud, kohaldatakse artikli 23 lõikeid 4 ja 5.

8. Kui esimene liikmesriik pikendab ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja luba selle maksimaalse kehtivusaja jooksul, mis on sätestatud artikli 12 lõikes 1, annab pikendatud ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja luba selle omanikule jätkuva õiguse töötada vastavalt teises liikmesriigis, kui peetakse kinni käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud maksimaalsest kestusest.

9. Ettevõtjasiseselt üleviidud töötajatel, keda peetakse ohtlikuks avalikule korrale, avalikule julgeolekule või rahvatervisele, ei lubata siseneda teise liikmesriigi territooriumile ega seal viibida.

Artikkel 22

Pikaajaline liikuvus

1. Seoses kolmanda riigi kodanikega, kellel on kehtiv esimese liikmesriigi välja antud ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja luba ning kes kavatsevad viibida igas teises liikmesriigis ja töötada mis tahes muus samasse ettevõtjasse või kontserni kuuluvas viimati nimetatud liikmesriigis asuvas üksuses või üksustes kauem kui 90 päeva liikmesriigi kohta, võib teine liikmesriik otsustada

- a) kohaldada artikli 21 sätteid ja lubada ettevõtjasiseselt üleviidud töötajal elada ja töötada oma territooriumil liikmesriigi väljastatud üleviidud töötaja loa alusel ja selle kehtivusaja jooksul, võttes aluseks esimese kehtiva ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa ja selle kehtivusaja, või
- b) kohaldada lõigetes 2–7 sätestatud menetlust.

2. Kui esitatakse pikaajalise liikuvuse taotlus, kehtivad järgmised sätted:
- a) teine liikmesriik võib nõuda, et taotleja edastaks osa järgmistest dokumentidest või kõik järgmised dokumendid, kui need on teises liikmesriigis nõutavad esmakordse taotluse jaoks:
    - i) tõendid, et teise liikmesriigi vastuvõttev üksus ja kolmandas riigis asuv ettevõtja kuuluvad samasse ettevõtjasse või kontserni;
    - ii) tööleping ja vajaduse korral suunamiskiri, nagu on sätestatud artikli 5 lõike 1 punktis c;
    - iii) vajaduse korral dokumendid, mis tõendavad, et kolmanda riigi kodanik vastab tingimustele, mis on kehtestatud asjaomase liikmesriigi õigusega liidu kodanikele tegutsemiseks reguleeritud kutsealal, millega taotlus on seotud;
    - iv) kehtiv reisidokument, nagu on sätestatud artikli 5 lõike 1 punktis f;
    - v) tõendid, mille kohaselt taotlejal on ravikindlustus või, kui see on siseriiklikus õiguses ette nähtud, tõendid, mille kohaselt ta on taotlenud ravikindlustust, nagu on sätestatud artikli 5 lõike 1 punktis g.

Teine liikmesriik võib nõuda, et taotleja esitaks hiljemalt pikaajalise liikuvuse loa väljastamise ajaks asjaomase ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja aadressi teise liikmesriigi territooriumil.

Teine liikmesriik võib nõuda, et need dokumendid ja see teave oleks esitatud asjaomase liikmesriigi ametlikus keeles;

- b) teine liikmesriik võtab vastu pikaajalise liikuvuse taotlust käsitleva otsuse ja teavitab taotlejat sellest otsusest kirjalikult nii kiiresti kui võimalik, aga mitte hiljem kui 90 päeva pärast taotluse ja punktis a ette nähtud dokumentide esitamist teise liikmesriigi pädevatele asutustele;
  - c) taotluse esitamiseks ei pea ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja liikmesriikide territooriumilt lahkuma ja temalt ei nõuta viisat;
  - d) ettevõtjasiseselt üleviidud töötajal lubatakse teises liikmesriigis töötada niikaua, kuni pädevad asutused on vastu võtnud otsuse pikaajalise liikuvuse taotluse kohta, tingimusel et
    - i) artikli 21 lõikes 1 sätestatud ajavahemik ja esimeses liikmesriigis välja antud ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa kehtivusaeg ei ole lõppenud ning
    - ii) teisele liikmesriigile on, kui ta seda nõuab, esitatud täielik taotlus vähemalt 20 päeva enne ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja pikaajalise liikuvuse algust;
  - e) pikaajalise liikuvuse loa taotlust ei või esitada samal ajal lühiajalise liikuvuse teatega. Kui vajadus pikaajalise liikuvuse järele tekib pärast seda, kui ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja lühiajaline liikuvus on alanud, võib teine liikmesriik nõuda, et pikaajalise liikuvuse taotlus esitataks vähemalt 20 päeva enne lühiajalise liikuvuse lõppemist.
3. Liikmesriik võib pikaajalise liikuvuse taotluse tagasi lükata, kui
- a) käesoleva artikli lõike 2 punktis a sätestatud tingimused või artikli 5 lõikes 4, 5 või 8 sätestatud kriteeriumid ei ole täidetud;
  - b) tegemist on ühega põhjustest, mis on hõlmatud artikli 7 lõike 1 punktiga b või d või artikli 7 lõikega 2, 3 või 4, või
  - c) ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja luba aegub menetluse käigus.

4. Kui teine liikmesriik võtab lõikes 2 osutatud pikaajalise liikuvuse taotluse kohta vastu positiivse otsuse, väljastatakse pikaajalise liikuvuse luba, mille alusel ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja võib viibida ja töötada tema territooriumil. Kõnealune luba väljastatakse, kasutades selleks määrusega (EÜ) nr 1030/2002 kindlaks määratud ühtset vormi. Vastavalt määruse (EÜ) nr 1030/2002 lisa punkti a alapunktile 6.4 teevad liikmesriigid rubriiki „Loa liik” kande „mobile ICT”. Liikmesriigid võivad lisada ka märkuse oma ametlikus keeles või ametlikes keeltes.

Liikmesriigid võivad esitada lisateavet ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja tööalase tegevuse kohta pikaajalise liikuvuse kestel kas paberandjal ja/või säilitada sellist teavet elektroonilisel kujul vastavalt määruse (EÜ) nr 1030/2002 artiklile 4 ja selle lisa punkti a alapunktile 16.

5. Pikaajalise liikuvuse loa pikendamine ei piira artikli 11 lõike 3 kohaldamist.

6. Pikaajalise liikuvuse loa väljastamise korral teavitab teine liikmesriik esimese liikmesriigi pädevaid asutusi.

7. Kui liikmesriik võtab vastu otsuse pikaajalise liikuvuse taotluse kohta, kohaldatakse artikli 8, artikli 15 lõigete 2–6 ja artikli 16 sätteid.

Artikkel 23

Tagatised ja karistused

1. Kui ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa väljastab liikmesriik, kes ei kohalda täielikult Schengeni *acquis*'d, ja ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja ületab välispiiri, on teisel liikmesriigil õigus nõuda tõendina selle kohta, et ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja liigub teise liikmesriiki ettevõtjasisese üleviimise eesmärgil, järgmist:

a) koopia esimese liikmesriigi vastuvõtva üksuse poolt vastavalt artikli 21 lõikele 2 saadetud teatest või

b) teise liikmesriigi vastuvõtva üksuse kiri, milles on täpsustatud vähemalt üksikasjad ELi-sisese liikuvuse kestuse ja vastuvõtva üksuse või vastuvõtivate üksuste asukoha kohta teises liikmesriigis.

2. Juhul kui esimene liikmesriik tunnistab kehtetuks ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa, teavitab ta viivitamata teise liikmesriigi ametiasutusi.

3. Teise liikmesriigi vastuvõttev üksus teavitab teise liikmesriigi pädevaid asutusi igast muudatusest, mis mõjutab tingimusi, mille alusel liikuvust lubati.

4. Teine liikmesriik võib nõuda, et ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja lõpetaks viivitamata igasuguse tööalase tegevuse ning lahkaks tema territooriumilt, kui

a) teda ei ole artikli 21 lõigete 2 ja 3 kohaselt teavitatud ja kui ta nõuab sellist teavitamist;

b) ta on esitanud liikuvusele artikli 21 lõike 6 kohaselt vastuväiteid;

c) ta on artikli 22 lõike 3 kohaselt lükanud tagasi pikaajalise liikuvuse taotluse;

d) ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja luba või pikaajalise liikuvuse luba kasutatakse muudel eesmärkidel kui need, milleks see on väljastatud;

e) tingimused, mille alusel liikuvuse lubamine toimus, ei ole enam täidetud.

5. Esimene liikmesriik lubab lõikes 4 osutatud juhtudel teise liikmesriigi vastava taotluse korral ettevõtjasiseselt üleviidud töötajal, ja kui see on asjakohane, tema pereliikmetel, ilma formaalsusteta ja viivitamata riiki naasta. Seda kohaldatakse ka juhul, kui esimeses liikmesriigis väljastatud ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja luba on aegunud või see on kehtetuks tunnistatud teises liikmesriigis aset leidnud liikuvuse ajal.

6. Kui ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja ületab Schengeni *acquis*'d täielikult kohaldava liikmesriigi välispiiri, teeb see liikmesriik Schengeni infosüsteemis tema kohta otsingu. Asjaomane liikmesriik keeldub riiki lubamast isikuid, kelle kohta on Schengeni infosüsteemi sisestatud hoiatusteadete riiki sisenemise või riigis viibimise keelamise eesmärgil, või esitab vastuväiteid selliste isikute liikuvusele.
7. Liikmesriigid võivad kehtestada oma territooriumil asuva vastuvõtva üksuse suhtes karistusi kooskõlas artikliga 9, kui:
- vastuvõttev üksus ei ole ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja liikuvusest vastavalt artikli 21 lõigetele 2 ja 3 teada andnud;
  - ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja luba või pikaajalise liikuvuse luba kasutatakse muudel eesmärkidel kui need, milleks see on väljastatud;
  - ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa taotlus esitatakse muule liikmesriigile kui see, kus ettenähtud viibimine on kõige pikem;
  - ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja ei vasta enam kriteeriumidele ja tingimustele, mille alusel liikuvuse lubamine toimus, ja vastuvõttev üksus ei ole teise liikmesriigi pädevaid asutusi sellest muudatusest teavitanud;
  - ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja alustas tööd teises liikmesriigis, kuigi liikuvuse tingimused ei olnud juhtudel, kui kohaldatakse artikli 21 lõiget 5 või artikli 22 lõike 2 punkti d, täidetud.

VI PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 24

Statistika

1. Liikmesriigid edastavad komisjonile statistika esmakordsete ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja lubade ja pikaajalise liikuvuse lubade arvu kohta ning, kui see on asjakohane, vastavalt artikli 21 lõikele 2 saadud teadete kohta ja võimalikus ulatuses nende ettevõtjasiseselt üleviidud töötajate arvu kohta, kelle luba on pikendatud või kehtetuks tunnistatud. Kõnealune statistika peab olema esitatud kodakondsuse, lubade kehtivusaja ja võimalikus ulatuses majandussektorite ja üleviidud töötajate ametikohtade kaupa.

2. Statistika vaatlusperiood on üks kalendriaasta ning see esitatakse komisjonile kuue kuu jooksul pärast vaatlusaasta lõppu. Esimene vaatlusaasta on 2017.

3. Statistika esitatakse kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 862/2007 ⁽¹⁾.

Artikkel 25

Aruandlus

Komisjon esitab esimest korda hiljemalt 29. novembriks 2019 ja seejärel iga kolme aasta tagant Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva direktiivi kohaldamise kohta liikmesriikides ning teeb ettepaneku vajalikeks muudatusteks. Aruandes hinnatakse eelkõige ELi-sisese liikuvuse süsteemi nõuetekohast toimimist ning käsitletakse selle süsteemi võimaliku kuritarvitamise viise ja selle vastasmõjusid Schengeni *acquis*'ga. Komisjon hindab eelkõige artiklite 20, 21, 22, 23 ja 26 praktilist kohaldamist.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. juuli 2007. aasta määrus (EÜ) nr 862/2007, mis käsitleb ühenduse rände- ja rahvusvahelise kaitse statistikat ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 311/76 võõrtöötajaid käsitleva statistika koostamise kohta (ELT L 199, 31.7.2007, lk 23).

*Artikkel 26***Kontaktpunktide koostöö**

1. Liikmesriigid nimetavad kontaktpunktid, kes teevad tõhusat koostööd ja vastutavad artiklite 21, 22 ja 23 rakendamiseks vajaliku teabe vastuvõtmise ja edastamise eest. Liikmesriigid eelistavad elektroonilist teabe vahetamist.
2. Iga liikmesriik teavitab teisi liikmesriike lõikes 1 osutatud kontaktpunktide kaudu artikli 11 lõikes 4 osutatud kindlaksmääratud asutustest ning artiklites 21 ja 22 osutatud liikuvuse korral kohaldatavast menetlusest.

*Artikkel 27***Ülevõtmine**

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 29. novembriks 2016. Nad edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need sätted vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetavate põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

*Artikkel 28***Jõustumine**

Käesolev direktiiv jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

*Artikkel 29***Adressaadid**

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele kooskõlas aluslepingutega.

Brüssel, 15. mai 2014

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
D. KOURKOULAS
